

[Indenrigsministeren]

fastlagt, at kommuner med lav likviditet skal have lov til at lånefinansiere rensningsanlæg.

Den beslutning efterlever regeringen naturligvis. Jeg kan med andre ord godt love, at ingen kommune forhindres i at gennemføre investeringer i rensningsanlæg, præcis som vi sidste efterår sammen med Det Radikale Venstre aftalte, at nye investeringer i rensningsanlæg og de ting, som organisk knytter sig til et rensningsanlæg, var friholdt fra rammebetragtningerne. Det synes jeg var en overordentlig klog beslutning, som blev truffet, fordi den holdt den del af miljødiskussionen uden for sammenkædning med rammebetragtninger, og alle de argumenter, man fra oppositionens side ville have ført frem om, at nu var den kommune og den kommune forhindret i at gennemføre en miljøinvestering af hensyn til de lagte rammer, blev vi fri for.

Det var en klog beslutning, som regeringen og Det Radikale Venstre traf sidste efterår, og vi har her at gøre med noget, som er meget i familie med den tankegang, at vi gerne vil have, at miljøinvesteringerne og opgaverne kan løses, uden at de kommer i konflikt med den nødvendige styring af den kommunale økonomi, som vi så i øvrigt her taler om.

Derfor tror jeg, at man må sige, at der her er taget meget hensyn til nogle ting, som jeg også ved Folketinget tillægger megen vægt, og hvor det er en forstandig ting, at vi kan sammenfatte disse ting på en sådan måde, at vi ikke bringer nogen prioriterede ting i fare på grund af nogle andre også nødvendige tiltag.

Jeg vil lige nævne spørgsmålet om amtskommunernes bloktilskud. Det var oprindeligt tanken at afvikle bloktilskuddet i 1988, og det skal erindres, at det var efter ønske fra Amtsrådsforeningen, at det blev fastsat sådan i fjor. Vi lavede faktisk to forskellige løsninger for de to kommunale områder, en for Amtsrådsforeningen, hvor bloktilskuddene skulle afvikles i år, og en anden for Kommunernes Landsforening. Men vi fandt, at vi ikke ønskede at blande spørgsmålet om bloktilskudsafviklingen sammen med fastlæggelsen af skatteloftet.

Det har at gøre med, at det enkleste i den sammenhæng vil være at opretholde tilskuddet. Det er blevet sagt, at vi har beskåret det med 2 mia. kr., men i forhold til den gældende lov er det faktisk forøget med 9 ½ mia.

kr. Det er et rent akademisk regnestykke, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at i det lovforslag om regulering af forskellige personfradrag og andre ting i den statslige indkomstskattelov, der netop er lagt frem i Folketinget, og hvor disse ting foreslås reguleret med 4 pct., får vi en ganske enkel regulering, hvor man ikke behøver at tage de spørgsmål ind, som ville være kommet, såfremt man ikke havde udskudt denne afvikling af amtskommunernes bloktilskud.

Det er så i øvrigt en udskydelse, som har givet forståelse hos amtskommunerne. Jeg har ikke bemærket nogen indvendinger imod den disposition, som jeg tror begge parter finder er en forenkling af situationen og vel også en lidt større sikkerhed for, hvilke talstørrelser vi regner med.

Der er blevet sagt en hel del om, at kommunerne og regeringen bare kunne forhandle sig til rette. Så nemt er det egentlig ikke. Vi har faktisk forhandlet og forhandlet i to måneder. Jeg tror ikke, man fra den kommunale side vil sige, at der har været for få møder. Regeringen føler også, der har været mange og gode møder. Finansministeren smiler en smule træt, og jeg kan næsten se på finansministeren, at han tænker tilbage på de mange timer, men også mange gode timer, vi har haft med de kommunale forhandlere.

Vi kunne naturligvis nå et forlig, hvis vi accepterede kommunernes betingelser fuldt ud. Det er intet problem at nå et forlig i en forhandling, hvis man accepterer det, der ønskes. Hvis man straks slap deponeringsordningen for 1988, altså for 1987 betalt i 1988, uden nogen sikkerhed for, hvad der så i øvrigt i den sammenhæng skulle ske, kunne man selvsagt få en forhandlingsløsning. Hvis man måske samtidig også indgik på at betale noget mere for forskellige ting på kompensationsiden, ville det være nemt, men sådan er tilværelsen jo nu altså nødvendigvis ikke.

Regeringen må stå for, at vi godt vil afvikle deponeringsordningen, de 1½-2 mia. kr., som kommunerne selv skønner at de skal indbetale næste år. Det er et ganske kraftigt beløb. Det er også et udtryk for den overskridelsessituation, vi taler om. Hvis der ingen overskridelse var, var der jo heller ikke noget deponeringsproblem, så heri har man en kraftig indikator for, at vi står med et problem.